

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/6/2022
Identifikačné číslo spisu: 7015201002
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:7015201002.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu Mgr. Soni Pekarčíkovej a JUDr. Gabriely Mederovej v spore žalobkyne: JUDr. Irena Sopková, so sídlom kancelárie Hlavná 25, 040 01 Košice, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu KAVEKO INTERNATIONAL spol. s r.o., Košice, so sídlom Na záhumní 1, 040 15 Košice - mestská časť Šaca, IČO: 31 694 136, proti žalovanej: Z. S., nar. X. U. XXXX., bytom J., zastúpená JUDr. Ingrid Čisárová, advokátka, so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 8. júna 2022, č. k. 9Cb/1/2015-641, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 8. júna 2022, č. k. 9Cb/1/2015-641, p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaná m á voči žalobkyňi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 8. júna 2022, č. k. 9Cb/1/2015-641, v prvom výroku konanie zastavil a v druhom výroku priznal žalovanej voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
2. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou z 11. apríla 2001, doručenu súdu prvej inštancie dňa 12. apríla 2001 domáhala, aby súd určil, že právny úkon predaja hnutel'ného majetku medzi predávajúcim KAVEKO INTERNATIONAL spol. s r.o., so sídlom Na záhumní 1, 040 15 Košice - mestská časť Šaca, IČO: 31 694 136 (ďalej len „KAVEKO INTERNATIONAL“), ktorý konal svojím konateľom Ing. Kramaričom a kupujúcou Ing. Z. S. (žalovanou) zo dňa 1. januára 1998, v rozsahu vymedzeného hnutel'ného majetku, je voči konkurzným veriteľom právne neúčinný a týmto právnym úkonom prevedené veci patria do konkurznej podstaty úpadcu, žalobkyňa je oprávnená ich speňažiť a žalovaná je povinná speňaženie strpieť.
3. Podaním z 30. augusta 2002 doručeným súdu prvej inštancie dňa 2. septembra 2002 žalobkyňa špecifikovala petit žaloby a navrhla, aby súd určil, že právny úkon predaja hnutel'ného majetku medzi

predávajúcim KAVEKO INTERNATIONAL, ktorý konal svojim konateľom Ing. S. a kupujúcou Ing. Z. S. (žalovanou), zo dňa 1. januára 1998, a to: 1/ Sedacia súprava celočalúnená 3+2+1, 2/ Otáčacie kreslá kožené 2 ks, 3/ Otáčacie stoličky s kolieskami 2 ks, 4/ Skrinka registračná - čierna 2 ks, 5/ Skrinka otvorená policová - čierna 2 ks, 6/ Skrinka dvojdverová - čierna 5 ks, 7/ Skrinka so sklenenými dvierkami 2 ks, 8/ Konferenčná stolík drevený - čierny 2 ks, 9/ Konferenčný stolík trúbkový so sklom 1 ks, 10/ Stolík malý pod písací stroj - čierny 1 ks, 11/ Stoly písacie čierne 2 ks, 12/ Prídavok k stolu (rohový) čierny 1 ks, 13/ Nástavce na stôl pod počítač - čierny 1 ks, 14/ Kontajner zásuvkový čierny 1 ks, je voči konkurzným veriteľom právne neúčinný a týmto právnym úkonom prevedené hnutelné veci patria do konkurznej podstaty úpadcu, žalobkyňa je oprávnená ich speňažiť a žalovaná je povinná speňaženie podstaty strpieť. Súd prvej inštancie uznesením z 17. októbra 2016, č. k. 9Cb/1/2015-495, pripustil zmenu žaloby, na základe tohto návrhu.

4. Na pojednávaní dňa 8. júna 2022 žalobkyňa zobrala žalobu späť. Späťvzatie žaloby odôvodnila tým, že žalobu berie späť pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Košice I z 31. mája 2018, sp. zn. 18C/5/2012 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 9. júla 2020, sp. zn. 2Co/153/2019. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa žiadala, aby súd konanie zastavil a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože žalobkyňa nezavinila zastavenie konania a ako správkyňa konkurznej podstaty úpadcu bola povinná podať predmetnú žalobu. Žalovaná na pojednávaní dňa 8. júna 2022 vyjadrila so späťvzatím žaloby súhlas v celom rozsahu a žiadala, aby jej súd priznal náhradu trov konania.

5. Súd prvej inštancie konanie na základe späťvzatia žaloby v súlade s § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“) zastavil.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 C. s. p. Ustanovenie § 256 ods. 1 C. s. p. vyjadruje zásadu zodpovednosti strany sporového konania za procesné zavinenie na zastavení konania. Ak by žalobca zobral žalobu späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, znáša trovy žalovaného žalobca. Ak žalobca dôvod späťvzatia na strane žalovaného len tvrdí, no nepreukáže, je možné konštatovať, že procesné zavinenie žalovaného nebolo preukázané a súd je povinný priznať nárok na náhradu trov konania žalovanému. Zároveň by podľa súdu prvej inštancie malo ísť o správanie žalovaného v intenciách petitu, teda ak bol nárok žalobcu uvedený v petite žaloby splnený neskorším konaním žalovaného, bez toho, aby o veci meritórne súd rozhodol.

7. Súd prvej inštancie z obsahu rozsudku Okresného súdu Košice I z 31. mája 2018, sp. zn. 18C/5/2012, zistil, že v tomto spore sa žalovaná v postavení žalobcu, spolu so žalobcom 2/ domáhali voči žalovanej (v tomto konaní v postavení žalobkyne) náhrady škody vo výške 18 283,- eur s príslušenstvom. Medzi hnutelnými vecami, za ktoré žalobcovia uplatňovali náhradu škody v konaní sp. zn. 18C/5/2012 boli aj hnutelné veci špecifikované v odseku 3. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Okresný súd Košice I v konaní sp. zn. 18C/5/2012 žalobu zamietol a Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 9. júla 2020, sp. zn. 2Co/153/2019, toto rozhodnutie potvrdil. Z obsahu uvedených rozhodnutí súd prvej inštancie dospel k záveru, že nepredstavujú prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k žalobe vedenej tunajším súdom. Žalovaná sa v konaní sp. zn. 18C/5/2012 domáhala náhrady škody a žalobkyňa sa v tomto spore domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu predaja hnutelného majetku úpadcu, nejde teda o totožnosť predmetu konania, ako jedno z kritérií vymedzujúcich prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Z uvedených dôvodov bol súd prvej inštancie toho názoru, že žalobkyňa späťvzatím žaloby procesne zavinila zastavenie konania.

8. K tvrdeniu žalobkyne, že bola povinná ako správkyňa podstaty úpadcu podať túto žalobu, súd prvej inštancie uviedol, že toto tvrdenie nezakladá dôvodnosť použitia § 257 C. s. p., podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Toto ustanovenie nemožno vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa, na základné zásady rozhodovania o trovách konania (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2010, sp. zn. 2MCdo/17/2009). Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je stále potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán konania

a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 C. s. p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde a postoj strán v priebehu konania. Výmenované okolnosti je ale potrebné hodnotiť reštriktívne a nie jednotlivo alebo vo vzájomných súvislostiach prejednávanej veci.

9. Žalovaná sa v spore riadne bránila a iba skutočnosť, že žalobkyňa je správkyňou konkurznej podstaty úpadcu, nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa. V súdnych sporoch je aj správca konkurznej podstaty úpadcu len jednou zo sporových strán, rovnako ako iný subjekt uplatňujúci si svoje práva v súdnom spore a musí znášať riziko, že sa prizná náhradu trov konania druhej sporovej strane.

10. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalobkyňou neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd mal rozhodnúť tak, že sporovým stranám nárok na náhradu trov konania neprizná. Žalobkyňa procesne zavinila zastavenie tohto konania a nepreukázala existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie preto priznal žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti druhého výroku (o nároku na náhradu trov konania) podala žalobkyňa odvolanie, ktorým navrhla, aby odvolací súd výrok o trovách konania zmenil tak, že trovy konania žalovanej neprizná. Ako odvolací dôvod žalobkyňa uviedla § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa žalobkyne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa v konaní na súde prvej inštancie tvrdila, že dôvodom pre späťvzatie žaloby bola samotná skutočnosť, že vo veci bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Košice I z 31. mája 2018, sp. zn. 18C/5/2012 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 9. júla 2020, sp. zn. 2Co/153/2019. Zastavenie konania tak zavinila žalovaná. Súd prvej inštancie bez ďalšieho dospel k záveru, že predmetné rozhodnutia nepredstavujú prekážku právoplatne rozhodnutej veci. S uvedeným žalobkyňa nesúhlasí, pretože v predmetnom konaní bolo rozhodnuté tak, že žaloba ohľadom náhrady škody bola zamietnutá, pričom predmetom tejto žaloby bol aj predmetný jednotlivo označený kancelársky nábytok. Z dôvodov uvedených v rozhodnutí vyplynulo, že žaloba bola nedôvodná s tým, že správca konkurznej podstaty pri prevzatí hnutelného a nehnuteľného majetku postupoval v súlade s konkurzným zákonom. Žalobkyňa v čase podania tejto žaloby ani nevedela, že žaloba zo strany žalovanej o náhradu škody bude podaná. Žalobkyňa konala s náležitou starostlivosťou a žaloba v tomto konaní bola podaná dôvodne. Ako ďalší dôvod pre nepriznanie náhrady trov konania žalobkyňa uviedla, že v konkurznej veci je viacero veriteľov, ktorí si uplatnili svoje pohľadávky voči dlžníkovi prihláškou a majú správcom tieto pohľadávky uznané a neboli popreté ani jedným z veriteľov. Správca je povinný predovšetkým uspokojiť veriteľov. Súd prvej inštancie tak podľa žalobkyne vec nesprávne právne posúdil. Žalobkyňa nezavinila zastavenie konania a navyše sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 C. s. p.

12. K odvolaniu žalobkyne doručila súdu vyjadrenie žalovaná, v ktorom odvolaciemu súdu navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť a žalovanej priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania. S tvrdeniami žalobkyne nesúhlasí. Ak bola žalobkyňa presvedčená, že jej úspech v spore o náhradu škody založil v tomto konaní prekážku res iudicata, stačilo, aby na túto skutočnosť konajúci súd upozornila a ten by mal sám ex offio povinnosť túto skutočnosť posúdiť a prípadne konanie zastaviť. Žalobkyňa však sama vzala žalobu späť za situácie, kedy jej právne posúdenie prekážky rozhodnutej veci bolo zjavne vadné. Práve konanie žalobkyne viedlo žalovanú k uplatneniu nároku na náhradu škody, ktorá odňala z držby žalovanej nábytok, oznámila jeho zapísanie do konkurznej podstaty úpadcu, avšak nábytok do konkurznej podstaty úpadcu nezapísala a nechala si ho vo svojej držbe. V konaní Okresného súdu Košice I sp. zn. 18C/5/2012 nejde o totožnosť vecí, keďže ide o konanie o náhrade škody a konanie v tejto veci je incidenčným sporom o určenie relatívnej neúčinnosti právneho úkonu. V konaní sp. zn. 18C/5/2012 je súdom prvej inštancie okresný súd, kým v tomto konaní je to krajský súd. Podľa žalovanej absentuje aj znak totožnosti účastníkov konania, v tomto konaní je žalobkyňa v postavení verejnoprávneho orgánu a v konaní sp. zn. 18C/5/2012 je správkyňa v postavení fyzickej osoby. Správkyňa má v týchto konaniach rozdielnu právnu subjektivitu. Rozsudok sp. zn. 18C/5/2012 podľa žalovanej zároveň nenadobudol materiálnu právoplatnosť, pretože vo veci bolo podané dovolanie.

Rovnako správne súd prvej inštancie podľa žalovanej posúdil neaplikovateľnosť § 257 C. s. p. v tejto veci. Žalobkyňa je v postavení verejnoprávneho orgánu, žalovaná je fyzickou osobou, dôchodkyňou. Zo žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov vyplýva ako hrubo žalobkyňa zasiahla do majetkových pomerov žalovanej a jej rodiny aj týmto sporom. V konaniach na Okresnom súde Košice II sp. zn. 17C/149/2004 (o vydanie vecí odňatých bez existencie právneho titulu) a Okresnom súde Košice I sp. zn. 18C/5/2012 (o náhradu škody) žalobkyňa existenciu tohto odporovacieho sporu intenzívne využívala na svoju obranu. Keď správkyňa usúdila, že argumentáciu tým, že beží odporovací spor už nepotrebuje, vzala žalobu späť. Nepriznanie trov konania žalovanej by znamenalo okrem materiálnej aj morálnu ujmu.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 357 písm. m/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1 a § 383 C. s. p.) prejednal odvolanie a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Najvyšší súd sa v súlade s § 387 ods. 2 C. s. p. stotožňuje s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie a konštatuje správnosť dôvodov, ktorými súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ako aj vecnú správnosť výroku napadnutého rozhodnutia. Na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku o nároku na náhradu trov konania a ako reakcia na odvolacie dôvody uvádzané žalobkyňou v odvolaní, odvolací súd uvádza nasledovné:

15.1. Vo vzťahu k procesnému zavineniu zastavenia konania súd prvej inštancie správne aplikoval § 256 ods. 1 C. s. p. K zastaveniu konania prišlo po späťvzatí žaloby, ktoré žalobkyňa odôvodnila výsledkom konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 18C/5/2012. Uvedené konanie podľa súdu prvej inštancie nepredstavovalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci vzhľadom na to, že nebola zachovaná totožnosť predmetu konania. S uvedeným záverom sa odvolací súd stotožňuje a dopĺňa, že v konaní pred Okresným súdom Košice I sp. zn. 18C/5/2012 nebola riešená otázka vlastníckeho práva k predmetným hnutelným veciam. K hnutelným veciam, ktorých predaj je predmetom tejto incidenčnej žaloby Okresný súd Košice I uviedol, že čo sa týka kancelárskeho nábytku a chladničky, k tomu súd poukazuje na konanie, ktoré sa doposiaľ vedie na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6Cb/329/2001 (pozn. odvolacieho súdu - ide o tu posudzované konanie), ktoré konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené. Z tohto konania vyplýva, že tieto veci sú v dispozícii žalovanej, teda veci reálne existujú, a preto neprichádza do úvahy náhrada škody za tieto veci. Náhrada škody je iba druhotnou žalobou a prichádza do úvahy iba v prípade, že by tieto veci neexistovali. Pokiaľ veci existujú, prvotnou je žaloba o vydanie týchto vecí. Ostatné závery uvádzané v predmetnom rozhodnutí sa týkali iných hnutelných vecí (napr. kamenárskeho tovaru, predajného stánku a šijacieho stroja), ktorých nadobudnutie ale v tu posudzovanom konaní nie je predmetom žaloby. Z uvedeného preto vyplýva, že vo vzťahu k hnutelným veciam, ktorých nadobudnutie je predmetom incidenčnej žaloby v tu posudzovanej veci, ani nebolo predmetom súvisiaceho súdneho konania, na ktoré žalobkyňa poukázala, riešenie predbežnej otázky vlastníctva predmetných hnutelných vecí. Okresný súd Košice I len konštatoval, že predmetné hnutelné veci existujú, preto nie je daná dôvodnosť žaloby o náhradu škody. Tento záver ale nemá žiaden význam pre konanie v tu posudzovanej veci. Následná argumentácia žalobkyne o jej nevedomosti o tomto súvisiacom konaní v čase podávania žaloby potom nie je ani podstatná pre rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v tomto konaní. Z uvedených dôvodov, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že späťvzatím žaloby žalobkyňa zaviniła zastavenie konania a v súlade s § 256 ods. 1 C. s. p. súd prvej inštancie správne priznal nárok na náhradu trov konania protistrane.

15.2. Aplikácia § 257 C. s. p. je možná vo výnimočných prípadoch a je namieste skôr reštriktívny výklad, keďže ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 C. s. p.), ako aj zo zásady

zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 C. s. p.). Žalobkyňa v odvolaní tvrdila, že dôvodom hodným osobitného zreteľa je potreba uspokojiť veriteľov v konkurze. Uvedené ale súvisí s povinnosťou správkyne postupovať v konkurznom konaní s odbornou starostlivosťou a nemožno z tohto dôvodu nepriznať protistrane nárok na náhradu trov konania. Pokiaľ by súd z tohto dôvodu umožnil aplikáciu § 257 C. s. p. a nepriznal by žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni, nešlo by o výnimočnú aplikáciu predmetného ustanovenia so zohľadnením okolností hodných osobitného zreteľa v konkrétnej veci, ale takejto aplikácie by sa mohli domáhať aj iní správcovia v konaniach súvisiacich alebo vyvolaných konkurzom len z toho dôvodu, že je potrebné zabezpečiť uspokojenie veriteľov v konkurze. Takáto aplikácia § 257 C. s. p. by spôsobila neprimeranú tvrdosť vo vzťahu k protistranám a nemala by výnimočnú povahu. Pokiaľ by uvedený záujem mal súd sledovať pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, zákonodarca by takéto pravidlo prijal do právneho predpisu, obdobne ako pri oslobodení správcu od platenia súdnych poplatkov a obdobne ako pri prokurátorovi, ktorému nemožno uložiť povinnosť nahradiť trovy konania (§ 261 C. s. p.). Odvolací súd sa z uvedených dôvodov stotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie a konštatuje, že v posudzovanej veci nie sú splnené podmienky pre aplikáciu § 257 C. s. p.

16. Vzhľadom na závery prijaté a vysvetlené v tomto rozhodnutí, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom druhom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. Naplnenie nesprávneho právneho posúdenia veci ako odvolacieho dôvodu podľa § 365 písm. h/ C. s. p. uplatneného žalobkyňou odvolací súd nezistil.

17. V odvolacom konaní bola úspešnou stranou žalovaná, ktorej vznikol proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 396 ods. 1 v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je dovolanie prípustné (§ 420 C. s. p.), ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Oprávneným subjektom na podanie dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 C. s. p.). Podľa ust. § 428 C. s. p. v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci (§ 432 C. s. p.).

Podľa ust. § 429 C. s. p. dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.